

Dayatmaları Kırmanın ve Çözölmeyi Aşmanın Yolları

Mehmet Pamak

28 Şubat'la başlatılan son darbe sürecindeki tüm saldırılar, baskılar ve yaşanan zulümler karşısında nedense ciddi bir tepki ve direnişten ziyade yaygın bir suskunluğun ortaya çıktığını müşahade etmekteyiz.

Solcuların büyük ekseriyeti, resmi ideoloji ile laiklik, ulusallık, batıcılık gibi ortak paydalarda bütünleşerek kemalistleştikleri için, İslam'ı hedef alan darbecilere alkış tutan, hatta teşvik ve tahrik eden bir konumu benimsemişlerdir.

Müslümanlar ise, daha önce elde ettikleri kazanımlarını korumak ve İslami birikimi "öncelikli tehdit" ilan eden egemen güçlerin İslam ve halk düşmanı işbirlikçi, zalim yüzlerini ifşa ederek, toplumdaki olumlu hassasiyeti onurlu bir direnişin ve toplumsal muhalefetin oluşumuna vesile kılmak başarısını pek gösterememişlerdir.

Darbe süreçlerinde İslami kesimler, kazanımlarını korumak ve onurlu direnişler geliştirmek yerine genellikle suskun, tepkisiz ve uzlaşmacı tavırlarını sürdürüyorlar.

Yaygınlık olarak darbecilere karşı mücadele azmini uyandıracak gayretler yerine, sistemle uzlaşabileceklerinin, "radikal" değil de "ılımlı" olduklarının mesajını vermeye çalışıyorlar ve birçoğu da batılı değerlere yatkınlıklarını, resmi ideoloji ile uzlaşabilirliklerini ispata yelleniyorlar. Böylece "radikal" olarak niteledikleri söylemlere ve eylemlere yönelik ağır eleştirilere girişerek, egemenlerin İslam ve müslümanlara yönelik suçlama ve saldırılarına, dolaylı katkılarda bulunarak, haklılık kazandırmak zilletine sürükleniyorlar.

Sağcılık, muhafazakarlık, mukaddesatçılık, milliyetçilik adları altında sürdürölegelen sapma ve statükoculuk yeni adlar altında, yeni boyutlar kazanarak hortlayıyor.

Bunun sonucunda ortaya çıkan tablo şudur:

İslam'ın ve İslami değerlerin birinci öncelikli düşman ilan edildiğı, İslami değerlere karşı "büyük taarruz", "topyekün savaş" naraları arasında yaygın bir saldırının başlatılıp, birçok müslümanın mağdur edildiğı, aslen İslam'a ve müslümanlara ait olan bu topraklarda insanca ve müslümanca yaşama imkanlarının tamamen yok edilmeye çalışıldığı bir dönemde; tedbiri putlaştırarak ya da provokasyona sebep olmamak endişesiyle ve sabrı zillet olarak algılayarak ortaya konan, maalesef suskunluk ve sinmişlik tavrıdır. Bu tavrın İslam düşmanlarını daha da cesaretlendirdiğı, cüretkar kıldığı Erbakan ve Gülen örneklerinden de hareketle iyice anlaşılmalıdır.

Şahsiyetli, onurlu tepkiler koyarak hak ve özgürlüklerini savunmak yerine mazeretçi, kendini düşmana sevdirmek amaçlı zelil ve özür dileyici yakınmaların zalimlerin cesaretini tahrik ettiğı unutulmamalıdır.

Darbe Sürecinde Çözölmenin Nedenleri

Darbe süreçlerindeki çözölmenin nedenlerinden bazılarını şöyle sıralayabiliriz: (ki bunların bir kısmı sürekli geçerli çözölme sebepleri olup, fiili darbe süreçlerinde ise çözme katsayıları artmaktadır)

1- Kulluk eksenli hayat tasavvuru ve kulluk eksenli mücadele yerine iktidar eksenli hayat tasavvuru ve iktidar eksenli mücadeleyi ikame edenlerin kulluğun temel esaslarını ihmal etmeleri, dünyevileşmeleri,

2- Pratikten kopuk teorik iman sahiplerinin, Kur'an ölçülerini hayata geçirme hassasiyetlerinin gelişmemesi, vahyi bilgiyi kalbe ve amellere hakim kılamadan sadece bilgi olarak muhafaza etmeyi sürdürmeleri,

3- Kur'an ölçülerini ve Peygamber (s)'in örnekliğini yaşamları gayreti yerine beşeri ideolojilere, felsefi ekollere ait kavram, ilke ve değerlerin İslam'a karıştırılmasının yol açtığı kafa karışıklığı,

4- Sistemin baskı ve terörünün yol açtığı korkular,

5- Marjinallikten kaçıp ne pahasına olursa olsun kitleselleşmek, ilkesiz bir biçimde kitlelerle birlikte olmak ve insanlardan itibar görmek arzusu,

6- İktidar ve sistemin imkanlarından faydalanmak, bunlardan mahrum olmamak kaygıları, Ekonomik imkanlar elde etmek, kredi ve ihalelerden pay kapmak arzuları, mal, mülk, makam, mevki gibi kazanımlarını kaybetme korkusu,

7- İslami mücadelenin başarıya ulaşmasının çok uzak ve çok riskli görünmesi, "Biz hiçbir şey yapamıyoruz, çözüm üretmiyoruz" söylemleriyle bunalıma düşüp, uzlaşmacı metodlara yönelmek, dağınıklık, İslami bir cemaat veya hareketi oluşturamamış olmak, yaygın bireysellik ve küçük gruplar arasında bütünleşmeyi sağlayamamak, kurumsallaşamamak,

8- "Saray ulemasının" ve bugünün "köşk ulemasının", "zalim imama itaatın" gerekliliği hususundaki açıklamalarının mevcut iktidarlara itaat bilincini oluşturması ve bu sapmanın sistem tarafından sürekli beslenmesi, toplumun zulüm ve fitnenin adresini hep dışarıda aramaya, "kendi zalim ve kafirlerini" hoş görmeye alıştırılmış olması,

9- Uzlaşmacı bir anlayışla sistemle şu veya bu ortak paydada buluşmak, resmi ideolojiden beraatini tam anlamıyla ilan etmemiş olmak, (bayrakçılık, vatancılık, Türkiyecilik, demokratlık, ulusçuluk, muhafazakarlık vb.),

10- Bazı hayırlı gelişmelerin kendiliğinden meydana geleceğine yönelik sahte iyimserlik ve tahrif edilmiş tevekkül anlayışı,

11- Zulüm ve baskılar karşısında ne yapması gerektiğinin araştırmalarına yönelip, nasıl mücadele edeceğinin projelerini üretmek yerine, hatta yeni yeni hak ve özgürlük taleplerini dillendirmek yerine, ne pahasına olursa olsun mevcut kazanımları korumak endişesi ile mevcudun üzerine kapanıp, eldekini de kaybetmemek için pasifleşmek, geri çekilmek, suskun ve özür dileyici bir tavra sürüklenmek söz konusu olmaktadır ki, darbe süreçlerindeki çözülmenin temel nedenlerinden birisi de işte bu endişedir. Tüm bunlara RP'nin ve yöneticilerinin süregelen sinik, pasif, korkak tutumunun ve bunu telkin eden söylemlerinin etkisini de ekleyebiliriz.

Mesela başörtüsü baskısı ve zulmü karşısında özel okul ve dershaneler kesimindeki çözülme bu tür sebeplerle gerçekleşmiştir.

Bu kesimde öğrencileri, öğretmenleri ve velileriyle büyük bir kitle olduğu halde, direniş hiç akla getirilmemiş, hemen çözümlere, öğrenci ve öğretmenlere başları açtırılmış, başını açmayan öğretmenler ise işten çıkartılmışlardır. Aynı şekilde yeni yeni zulümler yaygınlaşıp, yeni zulüm tasarıları mecliste görüşülürken ortaya çıkan sessizlik, suskunluk da bundandır.

İslam'ın, Korku Krallığını Yıkarak, Mücadeleyi, Direnmeyi Emreden İlkeleri

Hiçbir baskı ve zulüm, mü'min şahsiyeti Allah'a teslimiyetten, Kur'an'ı ve sünneti öğrenmek, yaşamak ve İslam'ı tebliğ etmekten alıkoymaz.

Hiçbir tehdit, terör ve hiçbir silah bir müslümanı Kur'an'dan ve onun şahidliğinden, Rasulullah (s)'in güzel örnekliğinden ayıramaz.

Çünkü Allah mü'min kullarına "İnsanlardan korkmayın benden korkun" (Maide, 44) buyuruyor.

Yine Allah (c), insanların muhtemel eziyetlerini Allah'ın azabı gibi sayarak onlardan korkmayı, onlara tâbi olmayı esas alanları kınıyor. (Ankebut, 101)

Rabbimiz, Bakara 155-157. ayetlerde, bizleri, "biraz korku", "açlık", "bir parça mallardan, canlardan, ürünlerden eksiltmekle" imtihan edeceğini beyan etmekte, sabredip, direnenleri ise müjdelemektedir.

Mü'min şahsiyet, mutlaka, zalimlerin, emperyalistlerin, gerçek mürteci oligarşik faşizmin sömürsünü, tahakkümü sürdürmek için oluşturduğu korku krallığını yıkmak ve Allah'tan başkasından korkmamak mecburiyetindedir.

Eğer İbrahimi bir tavırla korku krallığını yıkarsak, o zaman zalimler kaçacak delik arayacaklar ve işte o zaman özgürlüğümüzü elde edebileceğiz.

İbrahim(a) En'am 81. ayette kafirlere, müşriklere, şirk yönetimlerine şöyle sesleniyordu;

"Allah'ın üzerinize, hakkında bir delil ve belge indirmedığı şeyi siz Allah'a ortak koştuğunuz halde korkmuyorsunuz da, ben sizin (Allah'a) ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım?"

Bu onurlu tavrı, güzel örnekliği idrak ederek, biz de aynı seslenişi dile getirerek, zalim şirk yönetimlerine şöyle seslenmeliyiz;

- Siz ki, Allah hiçbir delil indirmedığı halde Allah'a eş koştuğunuz hevanızı ve atalarınızı ilah ediniz, onları müslümanlara da dayatıyorsunuz,

- Enflasyonun, suistimalin, yolsuzluğun müsebbibi sizsiniz,

- Emekçi yığınların, kent yoksullarının, varoşlarda yaşayan milyonların sefaletinin sebebi sizsiniz ve sizin ilahlarınızın oluşturduğu düzeninizdir.

- İnsan hakları ihlalleri, işkenceler sizin düzeninizin temel niteliğidir.

- Çeteler kuran, devletinizi çetecilere teslim ederek, yargısız infazları, faili meçhul cinayetleri işleyen, binlerce köyü yakarak, yüzbinlerce köylüyü açlığa, sefalete, evsizliğe, işsizliğe mahkum eden sizin çeteleşen yönetimlerinizin politikalarıdır.

- Çetelerle işbirliği halinde, devletinizin güvenlik güçlerini ve resmi araçları kullanarak yapılan silah ve eroin kaçakçılığı, her türlü gasb ve soygun sizin hevayı ve insanı ilah edinen laik düzeninizin becerileri arasındadır,

- Tam bir bataklık haline getirdiğiniz, her tarafından kötülük fişkıran sisteminizin, bu ülke insanına reva gördüğü tüm bu zulüm, suistimal ve kötülükleri ortaya çıkmasın, fark edilmesin diye dikkatleri "İrtica" yaygaralarına kitlemeye çalışıyorsunuz.

- Tüm bunlara rağmen, bütün bunları yapan sizler, bu isyanınıza, tuğyanınıza, Allah'ın kullarına zulüm ve işkence yapmanıza, haklarını gasbetmenize rağmen, üstelik Allah'a başkaldırarak O'na eş koştuğunuz nevanızı ilah edindiğiniz halde korkmuyorsunuz da, biz sizin Allah'a eş koştuğunuz uyduruk ilahlarınızdan ve sizin gibi zalimlerden neden korkalım?

Üstelik biz size hak olanı, adil olanı, Allah'tan geleni, sizi de ilah edindiklerinizi de yaratmış ve öldürecek olan Allah'ın dinini dayatmadığımız halde, siz utanmadan, şirk koştuğunuz ilahları ve uyduruk beşeri batıl ideolojilerinizi bize dayatıyorsunuz.

Sizin ilahlarınızı da bizim Allah'ımız öldürüyorken ve size bir yarar ve zarar da veremezlerken, nevanızın, uydurma ilahlarınızın ilke ve inkılaplarından hiçbir taviz vermeye yanaşmadığınız, hatta bizlere de kabul ettirmek için vahşice her türlü zulmü yaptığınız halde, sizleri ve ilah edindiklerinizi de yaratmış ve öldürecek olan Allah'ın dininin, Kur'an'ın hayati

düzenleyen kurallarını terk etmeye, İslam'dan taviz vermeye bizi zorlamaktan utanmıyorsunuz.

Fıtratınız bu kadar mı bozuldu? Kalpleriniz bu kadar mı karardı? Gözleriniz bu kadar mı köreldi? Bu çarpıcı hakikatleri, bu büyük haksızlıkları görmüyor musunuz, anlamıyor musunuz, duymuyor musunuz?

Siz bütün bu çarpıcı haksızlıklarınıza, zulümlerinize, kötülüklerinize ve Allah'a eş koşmanıza rağmen korkmuyorsunuz da; bizler, yani merhametle herkesin kurtuluşuna vesile olmaya, sizin zulmünüzün, şirkinizin yerine, hiç kimseye zulüm yapmadan herkese özgürlük talep edip, evrenle ve fitratla barışı savunup, tevhidi, adaleti ikame etmeye çalışanlar, yani adaleti temsil edenler, nasıl olur da sizin Allah'a eş koştuğunuz ilahlarınızdan, ilahlaştırdığınız konun, kurum ve yönetimlerinizden korkarız?

Siz özgürlük düşmanları, zalimler, hevayı ilah edinenler, Allah'a başkaldıranlar, Allah'a eş koşmaktan korkmuyorsunuz da, bizler özgürlük ve adalet taraftarları, Allah'ın taraftarları, Allah'ın yeryüzüne halifeler kıldığı iradeli canlılar olarak adalet ve özgürlük talep etmekten ve bu uğurda mücadele etmekten neden korkalım?

Bugün küçük bir bedeli onurlu bir şekilde ödemekten kaçınanlar, daha ilerde daha büyük bedelleri hem de onursuzca ödemek zilletine yuvarlanmaktan kurtulamazlar.

Geleceğimizi zalimlerin insafına, merhametine terk etmek istemiyorsak, hak ve özgürlüklerimizi gasbedenlere karşı direnmek, tepki göstermek, sesimizi onurlu bir tarzda yükseltmek mecburiyetimiz vardır.

Peygamberimizin ve çevresindeki bir avuç mü'minin, yapılan bütün zulüm ve işkencelere rağmen susmamalarının, hakkı, haykırmaktan vazgeçmemelerinin bu dinin bize ulaşmasını sağlamış olduğunun bilinciyle, Bilal Habeşi(r)'nin kızgın kumlar üzerindeki çıplak vücudu üzerine konan kızgın kayaların altındaki "ahad ahad" haykırıışlarının, Seyyid Kutub gibi şehitlerimizin örnekliğinde bizler de sorumluluğumuzun idrakine varmalıyız.

Bilmeliyiz ki, baskı ve zor karşısında yılgınlığın beraberinde getirdiği ve tahrif edilmiş tevekkül anlayışının da beslediği pasifizm, müslüman halka atalar dininden, gelenekten intikal eden, vahy ile bağdaşmayan ve bir türlü de sökülüp atılmayan bir hastalıktır.

Kur'an'da mü'minler için; "Bir zulüm ve saldırıya uğradıkları zaman (topluca) kendilerini savunurlar veya topluca karşı koyarlar" denilmektedir. (Şura, 39)

Mü'minler için mücadele isteğe bağlı olmayıp, mü'min olmalarının tabii bir gerekliliğidir ve bu mücadele tüm mü'minlerin kardeşlik hukuku içinde bütünleşerek, topluca üstlenmeleri gereken bir sorumluluktur.

Şuara 227'de ise Allah'ın kınamasından hariç tutulanlar arasında "iman edip, salih amel işleyenler, Allah'ı çokça zikredenler ve zulme uğradıklarında karşı koyup öçlerini alanlar" zikredilmiştir.

O halde bizler de zulmedenlere karşı, hak ve özgürlüklerimizi alma mücadelesinin sorumluluğunu omuzlayarak, Rabbimizin rızasını kazanmaya çalışmalıyız.

Darbe süreçlerinde çözülmeye sebep olan söz-konusu tesbitlerimize rağmen, müslümanların bunları aşabileceklerine ve toplumsal muhalefeti oluşturabilecek bir direniş örnekliğini ortaya çıkarabileceklerine inanıyorum.

Çünkü darbe süreçlerinde sistemin ve kurumlarının aldatıcı görüntüleri yerine, gerçek, çirkin ve zalim yüzleri, zayıflıklarının bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Topluma daha önce sistemi tanıtmak için kolay anlatılamayan pek çok gerçek bizzat sistemin kendisi tarafından, hem de çarpıcı bir söylem ve zulüm pratikleri ile anlatılıvermektedir.

Mesela ordunun "Peygamber ocağı" değil "Atatürk ocağı" olduğunu uzun uzun yazılar yazmak suretiyle anlatmaya çalıştığını hatırlıyorum. Ancak son darbe sürecinde ordu kendisinin "Peygamber ocağı" olmadığını daha çarpıcı ve daha yaygın bir tarzda anlatıverdi.

Bu durum akıllı, tutarlı ve ciddi bir muhalefet için bulunmaz bir imkandır. Sistem zayıflığının yol açtığı acziyetiyle saldırganlaşarak kendisine karşı mücadele edenlerin işini kolaylaştırmaktadır. Müslümanların resmi ideolojiye karşı İslam'ın mesajını halka anlatabilmesi ve toplumsal muhalefeti oluşturabilmesi bakımından çok büyük bir fırsatı oluşturmaktadır.

Sistem çirkin gerçek yüzünü gizlemek için istismar ettiği "demokrasi", "insan hakları", "piyasa ekonomisi" vb. kamuflaj malzemesi putlarını acıkınca yemekte ve zulmünü daha cüretkar bir biçimde uygulamaya koymaktadır.

Tabii ki, daha önce sistemin bu kamuflajına aldanıp, "demokrasi", "batılı anlamda laiklik", "çoğulculuk", "sivil toplum" ve "birarada yaşama teorileri" gibi söylemlerle kendilerini ifade etmeye yönelmiş olanlar, bu söylemlerinin artık gayri İslami olmanın ötesinde, anlamsız da olduğunu görmektedirler.

"Sistemin silahı ile silahlanmayı" esas alanlar, şaşkınlıkla görmektedirler ki, sistem sıkıştığında gerçek yüzünü ve gerçek silahlarını ortaya çıkarmaktadır. Daha önceki silahları tercih edenler ise bu silah değişikliği ile ellerindeki silahların işe yaramaz ve hatta suç unsuru haline geldiğini şok olarak seyretmektedirler.

Sistemin gerçek yüzü ile karşılaşmak, onun açık ve net bir tarzda zulmünü ortaya koyması, bizim de teslimiyetçilik ve umutsuzluk yerine en az sistem kadar net ve açık tavır koyma sorumluluğunu üstlenmemize yol açmalıdır. Hakikati tanımanın görmenin kazandırdığı imkanlarla, daha doğru, daha açık, daha net ve daha tavizsiz söylemlere yönelinmelidir.

Sistemin gerçek yüzünü açığa vurduğu bir süreçte, Kur'an ve sünnete dayalı sahih din anlayışını kitlelere götürme ve toplumu bu yönde dönüştürme çabalarımızın etkinliğini, yaygın bir şekilde yaşanan somut zulüm örneklerini gözler önüne sererek arttırmak, yaşanan bu zulmün sebebinin şirk yönetimleri olduğunun altını çizmek suretiyle mazlumları uyandırmak daha mümkün hale gelmektedir.

Elde edilenleri kaybetmemek için ortaya konan suskunluk, gasbedilmiş diğer hak ve özgürlüklerimizi talep etmeyi ertelemek ve mevcudun üzerine kapanıp pasifleşmek, aslında yeni zulümlerin kapılarını açmaktadır. Statükocu tutum yeni yeni kayıplara ve sürekli gerilemeye yol açmaktadır.

Özellikle parti ve geleneksel çevrelerin provokasyon korkusu sebebiyle telkin ettikleri tepkisizlik, tedbiri putlaştırmaya kadar gitmektedir.

Gösterilen tepkilerin kontrolden çıkmaması ve sistem tarafından saptırılıp kullanılmaması için gerekli uyanıklığı göstermek ayrı şeydir, tedbiri ve provokasyon endişesini pasifizmin, suskunluğun, tepkisizliğin nedeni haline getirmek ayrı bir şeydir.

Bir başka yanlışlık da, (ki, sözde tepki gösterme adına yapılmaktadır) bazı siyasilerle görüşmek veya bazı makam sahiplerine telefon, telgraf ve faksla ulaşım gibi son derece etkisiz, anlamsız hatta zelil görüntüler sergilenmesidir. Bu yolla bu güne kadar hiçbir netice alınamamış, PTT'ye para kazandırmaktan başka bir anlamı da olmamıştır.

Egemenlerin kolayca gözardı edemeyecekleri, yok sayamayacakları ise yaygın bir şekilde açık, net ve tavizsiz tepkilerin sergilendiği eylemlerdir. Bu tür halk katılımlı eylemler hem toplumsal muhalefet bilincini geliştirecek, hem de egemen zalimleri geriletecektir.

Suskunluk, tepkisizlik, geri çekilme ise daha fazla zulme yol açacaktır.

Sistem İslami gelişimi durdurmak, yok etmek amacıyla çeşitli yolları denemektedir.

Hangisi netice veriyorsa onda ısrarlı olmaktadır. "Havuç politikasıyla" saptırma, resmi din oluşturma ve toplumu bu yanlış din anlayışına yönlendirme çalışmaları, ilahiyatçı akademisyenler, entelektüeller ve diyanet aracılığıyla gündeme getirilmektedir. Bu yol sonuç vermeyince de "sopa politikası" ile sindirme, korkutma ve yıldırma yoluyla müslümanlar geri çekilmeye veya resmi dine yönelmeye zorlanmaktadır. İşte darbe süreçleri bu amaçla devreye sokulmaktadır. Bu politikalar sonuç verirse, geriye çekilme sinme veya resmi dine tabi olma sağlanırsa, sürekli kullanılacaktır.

Tıpkı RP'nin her isteneni yapmasının sonunda başına gelenler gibi. Mademki bu yol netice vermekte ve acziyet, zillet, sinme sağlanmakta, o halde egemenler de üstüne üstüne gidip tüm taleplerini kabul ettirmeyi denemektedirler.

Bu bakımdan ancak direnmek, yılmamak, ne yaparlarsa yapsınlar yıldıramayacaklarının, tam tersine mücadele azmimizin bileneceği mesajını vermek onları durdurabilecektir.

Tıpkı, İstanbul başörtüsü eylemlerindeki samimi, onurlu direnişin zalimleri geri adım atmaya zorlaması gibi.

Aynı şekilde kurban derilerinin gasbına karşı mevzii de olsa onurlu direnişler gerçekleştirilmiş, hem bazı yerlerde derilerin gasbedilmesi önlenmiş, hem de sistemin görünüşte de olsa geri adım atması sağlanarak, THK'nın deri toplama tekeline son verilmesi yolunda Bakanlar Kurulu'nun karar almasına sebep olunmuştur.

Mücadele Sürecinde ve Toplumsal Muhalefet Oluşturmada Dikkat Edilmesi Gereken Bazı Hususlar

Bazı maslahatlar umarak veya tevhidi netliğe kavuşamamaları sebebiyle, farklı kesimler arasında ittifaklar oluşturma istekleri son derece ilkesiz bir tarzda gündeme getirilmektedir.

Zulme, şirke ve ifsada karşı mücadelede zaman zaman diğer kesimlerle ittifaklar yapılabilir. Ancak bunun son derece ilkeli bir tutumla, kendi kimliğimize, ölçülerimize ve değerlerimize zarar vermeden gerçekleştirilebilmesi gerekir.

Hayatın tümünü kuşatan bir İslami anlayışa ulaşamayanların sistemin kutsallarını esas almaktan kurtulamayan sözde tepkileri, eyleme damgasını vurduğunda, bu, kafalarda bulanıklığa yol açmakta, hem sağlıklı bir sonuca ulaştırmamaca, sistemin iddialarının ve ideolojisinin güçlenmesine katkıda bulunmakta, hem de müslümanların tutarsızlığına, ilkesizliğine, saygınlıklarını yitirmelerine ve sonuçta Allah'ın dininin dejenerasyonuna yol açmaktadır.

Bazı İslami şahsiyet ve grupların, sağcı, ulusçu, devletçi kirlenmelerle, "imanlarına zulüm bulaştırmış" şahıs ve çevrelerle de bütünleşerek, hafta onlarla birlikte organize ederek daha geniş tepkiler, direnişler oluşturmak arzusunu taşıdıklarını ve bunu yaygınlaştırmaya çalıştıklarını görüyoruz.

Bu tutum, kendi mücadelesini, kendi net kimliği ile yapmaktan kaçınmaya ve kendi mücadelesini Kur'an'ı bir hayatı, tevhidi bir akideyi esas almamış ama kendisini müslüman olarak niteleyen çevrelere yaptırma kolaycılığına sürüklemektedir.

Diğer yandan da, böyle bir tutum, direniş çizgisinin bulanıklaşmasına ve sahih dini anlayışın bozulup sapmasına, Allah'ın dininin yanlış anlaşılmasına sebep olmaktadır. Ayrıca henüz net tevhidi anlayışa ulaşmamış ve (devletçi, ulusçu, laik ve demokrat çizgideki) pratikleri ile İslam arasında herhangi bir irtibat bulunmayan bu çevrelere, onların hak-batıl karışımı slogan ve söylemlerine meşruiyet kazandırılmaktadır.

Gayet tabii ki, İslami kimliğin bulanıklaşmasına, Kur'an ölçülerinin saptırılmasına fırsat vermeden ve onlara tabi olmadan, onları önümüze geçirmeden, farklı kesimlerle zulme karşı ittifak yapılabilir. Ancak bu durumlarda, İslami kimliğimizi, özgün tutum, tavır, ölçü ve bakış açılarımızı muhafaza etmek için, tek başımıza olduğumuzdan daha çok titiz davranmak gerektiği akıldan çıkarılmamalıdır. İttifak sürecinde "onlar" onlar, "biz" biz olarak kalmalıyız.

Mücadeleyi, İslami değerleri öne çıkarmadan, mücerret bir insan hakları mücadelesi haline getirelim, sadece zulüm mazlum temelinde bir özgürlük mücadelesine dönüştürerek daha geniş kitlelerin desteğini alalım diyenler var.

Halbuki mücerret bir özgürlük mücadelesi, İslami ölçü ve değerlerden soyutlanmış bir insan hakları mücadelesi, mücadelenin ibadet boyutunun kaybedilmesine ve Allah'ın rızasından uzaklaşmaya sebep olacaktır. İlkesiz ve İslami ölçülerden kopuk davranınca, İslami kimliği Öncelemeden sadece soyut bir özgürlük mücadelesi içinde kalınırsa, belki daha geniş kitlelerle birlikte, daha geniş cepheler oluşturulabilir. Ama artık İslami netlik kaybolmuş, Kur'ani ölçüler bulanıklaşmış, ilkesizliğe sürüklenilerek, Allah'ın rızasından ve vadettiği yardımdan uzaklaşmış olur. Bu zaaf ve sapmalarla ulaşılabilecek özgürlük hedefinin ise bizi yeni karanlıklara mahkum edeceği görülmelidir.

Dolayısıyla bizim meselemiz sadece soyut bazı özgürlüklere ne pahasına olursa olsun sahip olmak değildir.

Resmi ideolojiye karşı direnişimizde, toplumsal muhalefetin oluşumunda, İslami kimliği onurlu bir biçimde ibraz etmekten imtina etmemeliyiz.

Sonra, kendilerini şu veya bu şekilde İslam'a nisbet eden, fakat sahîh İslami anlayıştan, tevhidden ve Kur'an'ın muhtevasından uzak kesimler de bizim oluşturacağımız sahîh çizgideki mücadeleye destek verebilirler.

Ama bizim, oluşturulacak bulanık, sistemin kutsallarını esas alan, karışık söylemleri öne çıkaran mücadelenin arkasına takılmamız düşünülemez.

Tıpkı atalar dininin aksine, fasık veya imanına zulüm karıştırmış bir imamın arkasında namaz kılamayacağımız, böylelerini önderlerimiz yapamayacağımız gibi.

Haksöz Dergisi Sayı: 86 - Mayıs 1998

Kaynak: Dayatmaları Kırmanın ve Çözölme Yolları - Mehmet Pamak